(1936) "स्तृञ् आच्छादने" (V-स्वादिः-1252. सक. अनि. उभ.)

'लक्षणया विक्षेपे' इति धा. का. व्याख्या—(2-68)।

'तृञः श्नि च्छादने प्वादेः स्तृणीते च स्तृणाति च।

इनावृदन्तस्य तत्रैव स्तृणोति स्तृणुते स्तृञः॥' (श्लो. 35) इति देवः।

'स्तृ प्रीतिरक्षापालने' इति वोपदेवः इति पा. धा. समीक्षा। सनि—तिस्तीर्षकः-र्षिका, [1]तिस्तीर्षिता-त्री; यङि—तास्तरकः-रिका; विस्तृतः, [2]स्तीर्विः, [3]स्तरीः, [4]स्तरीमा इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि कृण्वतिवत् (245) बोध्यानि। अष्टाध्याय्यां ग्रहणानि सर्वाण्यपि दीर्घान्तस्य क्रैयादिकस्येति बोध्यम्।

(1937) "स्तृहू हिंसायाम्" (VI-तुदादिः-1349. सक. वेट्. पर.)

'षोपदेश इति दुर्गः' इति तरङ्गिण्याम्।

सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिकहिंसार्थक 'तृहू' (777) धातुवज्ज्ञेयानि।

(1938) "स्तृञ् आच्छादने" (IX-क्र्यादिः-1484. सक. सेट्. उभ.)

प्वादिः, ल्वादिश्च।

'स्तृञः श्नि च्छादने प्वादेः स्तृणीते च स्तृणाति च।

श्नावृदन्तस्य.....॥' (श्लो. 35) इति देवः।

'स्तृञ् आप्रवणे' इति काशकृत्स्नः। पा. धा. समीक्षायां 'स्तृञ्' इति ह्रस्वोपधेन मैत्रेय-क्षीरस्वामि-सायणादयः पठन्ति इत्युक्तम्। तन्न समीचीनम्।

स्तारकः-रिका, स्तारकः-रिका, तिस्तरीषकः-तिस्तरिषकः-र्षिका, तिस्तीर्षकः-र्षिका, तेस्तिरकः-रिका; स्तरीता-स्तरिता-त्री, स्तारयिता-त्री, तिस्तरीषिता-तिस्तरिषिता-तिस्तीर्षिता-त्री, तेस्तिरिता-त्री;

इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि क्रैयादिककृ (258) धातुवत् ऊह्यानि।

---

1. सन्नन्ते 'इको झल्' (1-2-9) इति सनः कित्त्वे 'अज्झनगमां सनि' (6-4-16) इति दीर्घे, इत्वे रपरत्वे 'हलि च' (8-2-77) इति उपधायाः दीर्घे च रूपमेवम्।
2. औणादिके (द. उ. 1-24) क्विन्प्रत्यये रूपमेवम्। स्तीर्विः=अध्वर्युः, तृणजातिर्वा।
3. औणादिके (द. उ. 1-82) ईप्रत्यये रूपमेवम्। स्तरीः=मेघः, शय्या च।
4. औणादिके (द. उ. 6-76) ईमनिन्प्रत्यये रूपमेवम्। स्तरीमा=आच्छादनम्।